

En övervinnare

För några månader sen kom en kille till vår församling Göteborg Vineyard. När han fick höra talas om Nattcaféet för de Hemlösa anmälde han sitt intresse att hjälpa till. Vi kan kalla honom Tomas. Det visade sig att Tomas var väldigt duktig att bemöta våra gäster. Men jag kunde se att det fanns en sorg och en vilshenhet i hans ögon. Under nattens timmar började Tomas berätta om sitt liv. Hans föräldrar kom från Makedonien och reste till Sverige på sjuttioalet för att finna lyckan. Det blev tufft och hårt arbete för båda föräldrarna och när Tomas föddes blev han lämnad ensam mycket. Två sysstrar kom också till världen och det skickades efter släktingar från Makedonien för att passa barnen.

När Tomas var sex år råkade föräldrarna ut för en bilolycka på väg till ett bröllop i forna Jugoslavien. Pappan fick en svår hjärnskada och låg i koma i tio dagar. Mamman klarade sig undan lindrigt. Efter olyckan blev pappa aldrig sig själv igen. Han sjukpensionerades och kände sig väldigt bitter och besviken på livet. Detta gick ut över familjen i form av ständiga bråk, slagsmål och svartsjuka. Tomas blev tidigt mammans försvarare och förtrogna. Eftersom sjukpensionen inte räckte till började föräldrarna stjåla och uppmanade barnen att göra detsamma. Tomas försökte koncentrera sig på skolarbetet, men efter högstadiet blev det allt svårare. Han tog sin tillflykt i drogernas värld. Det började med hasch och gick snabbt över till LSD och amfetamin. Tomas sökte in på en restaurangskola och jobbade som kockelev ett tag. Men nattklubbsbesök och partyliv tog överhand. Mamman skiljde sig från pappan och först då kunde Tomas släppa sitt ansvar som mammans beskyddare.

En dag blev allt bara för mycket. Ett mörker och en vanmakt grep tag i honom och Tomas blev alldeles apatisk. En familj tog hand om honom och han fick hjälp med avgiftning. Efter det höll Tomas sig drogfri i två år, men föll sen tillbaka i haschet. Hans psyke klarade inte det. Tomas fick en haschpsykos och kom under psykiatrisk vård. Han kom till ett kristet boende. Där blev han utmanad att räkna med Gud. Just då visade han inget intresse, men under sommaren 2002 åkte han till Makedonien på sin systers bröllop. Tomas fann en tillflykt i den ortodoxa kyrkan på plats och gick och tände ljus flera gånger om dagen. Ett ljus av hopp började spira i hans mörker.

När han kom tillbaks till Sverige fick Tomas en ”bevingad tanke” att söka upp en NA-grupp (Anonyma narkomaner). Där träffade han en man som bjöd med honom till vår församling. Tomas blev gripen av lovsången och den ungdomliga stilen. Vid inbjudan till frälsning räckte han upp handen och lämnade över sitt liv till Jesus. En ny glädje och livslust började fylla hans inre. Tomas har kommit med i en husgrupp och har bestämt sig för att låta sig döpas. Mörkret har inte släppt taget helt ännu, men vi vet ju att ljuset har övervunnit mörkret. En till synes hopplös situation har vänt. Tomas har blivit en övervinnare.